

****از ابوالفضل تا رابینسون!****

پهلوان ماندن سخت است ، اصلا واژه پهلوانی باید برانزده قامتت باشد ، حاج حسین رضازاده این روز ها مبلغ املاک رابینسون در دوبی است....یک سوال قوی ترین مرد جهان آیا اشتباه می کند ؟ دو پاسخ دارم یکی اینکه بله ، خوب پهلوان یک ملت باشی و نام بلند ابوالفضل (ع) هنگام بلند کردن سنگین ترین وزنه های جهان بر لبانت جاری شود و میلیونها دل به همراهت باشد و بعد تو خیلی راحت بروی ستاره تبلیغات شرکتهای آمریکایی - اماراتی بشوی ، نه نمی پذیرم آخر جهان پهلوان بودن را جور دیگری برپیمان تعریف کرده اند ! دوم اینکه نه ! اصلا تو از روز اول همین بودی و بس ! یاد مصاحبه با هادی ساعی می افتم که می گفت شبی که من قهرمان قهرمانان شدم و رضازاده پهلوان برتر ، همان یک شب هم حسین پهلوانی نکرد و من در نهایت رویش را بوسیدم و گفتم عیبی ندارد سال بعد این عنوان دوباره مال خودت است ، یاد همکار مجریم می افتم که می گفت یکبار رضازاده به من گفت اگر قهرمان قهرمانان ورزش ایران (مراسمی که صدا وسیما هر سال برگزار می کرد)نشوم در اردبیل چه می شود !؟ یا آن مسئول برگزاری مراسم قهرمان قهرمانان که می گفت کلی با رضازاده در بازیهای دوحه صحبت کردم که اگر امسال دوباره انتخاب شوی دیگر هو ووو می شوی ! و بعد هم نامه نوشت (سال قبل) و فرصت را به قول خودش به جوانها داد ،شاید هم حق داری مگر انسان چندسال قهرمان و قوی ترین مرد دنیا است ، در کشور ما هم که پهلوان زنده را عشق است !؟ روزی رسول خادم به من می گفت بعد از سکوی قهرمانی المپیک (۱۹۹۶ آتلانتا) گرفتن عکسهای یادگاری مسئولان ، من تنهاترین فرد سالن بودم !....حسین جان روزگار گذشت و امروز رسید ما تو را بر صفحه تبلیغ تلویزیونهای ماهواره ای دیدیمفقط قهرمان من به ما بگو حالا ما با باورهای خوش گذشته چه کنیم ؟ (نوشته شده در چهارشنبه ۲۲ اسفند ۱۳۸۶ توسط مازیار ناظمی)

****نظرات چند نفر از هم وطنان**

احمد از استرالیا:

آقای ناظمی، رضا زاده قهرمان بزرگی هست اما اصلا لایق نماد اخلاق بودن نیست. در زمینه فنی هم یکی از خوش شانسترین وزنه برداران تاریخ است. حول نکنید الان توضیح می دهم! متأسفانه یکی از معضلات صدا و سیما این است که متخصص وزنه برداری ندارد و من حتی یادم می آید که بعضی مسابقات وزنه برداری را آقای "کاراته" (فکر می کنم محمدی بقا) به طرز بسیار ناشیانه ای گزارش می کرد. اما دلیل من برای خوش شانس ترین وزنه بردار بودن رضا زاده ، "بی رقیب بودن" اوست. تقریباً در تاریخ وزنه برداری جهان بی سابقه است که کسی مانند رضا زاده در طول مدت طولانی قهرمانی خود ، هیچ رقیب همطراز و نداشته باشد و تمام قهرمانیهایش با اختلاف فراوان با نفر بعدی باشد (تنها استثنا المپیک سیدنی است). آیا زدن وزنه های رضا زاده واقعا دست نیافتنیست؟ و تا حالا کسی به آنها نزدیک نشده است؟ جواب این سؤال منفیست. رکورد های رضا زاده فقط رکوردهای وزن ۱۰۵ + کیلوی جهان می باشند نه سنگینترین وزنه هایی که بشر بالای سر برده! توضیح می دهم. حدود ده سال پیش (اگر اشتباه نکنم) وزن های وزنه برداری از ۱۰ تا به ۸ تا کاهش یافت و تمام رکوردهای قبلی پاك شد. این پاك شدن رکورد ها برای فوق سنگین شاید بی معنی باشد چون قبلاً +۱۱۰ فوق سنگین حساب می شد الان +۱۰۵ و همه وزنه برداران می دانند که نه در آن موقع نه الان، وزنه بردار فوق سنگین در کلاس جهانی، زیر ۱۲۰ کیلو اصلاً وجود ندارد. بر طبق رکورد های قدیمی، رضا زاده قهرمان جهان نیست! بیشترین رکورد "یک ضرب" جهان متعلق به "کورلویچ" وزنه بردار بزرگ روسی (معروف به جواهر فوق سنگین) و به مقدار ۲۱۵ کیلوگرم (۲ کیلو بیشتر از رضا زاده) می باشد. بالاترین رکورد "دو ضرب" جهان (که عکس معروف آنرا در هر باشگاه وزنه برداری پیدا می کنید) مربوط به "لئونید تارانکو" بلغاری با ۲۶۶ کیلوگرم (۳ کیلو بالاتر از رضا زاده) می باشد. بیشترین مجموع دنیا باز هم متعلق به "کورلویچ" به مقدار ۴۸۰ کیلو گرم (۲۱۵ کیلو یک ضرب + ۲۶۵ کیلو دو ضرب) می باشد. جالب است بدانید که همین "کورلویچ" مادر مرده تمام دوران قهرمانیش با "تارانکو" همدوره بود و با اینکه هر دو وزنه برداران بزرگی بودند ولی هرگز نتوانستند مثل امروز رضازاده به سادگی قهرمان جهان بشوند و همیشه موی دماغ هم بودند.

سطح فوق سنگین وزنه برداری بعد از المپیک سیدنی و با بازنشسته شدن بزرگان آن مثل "چمرکین" و "رونی ولر" بسیار مبتذل شده است. اگر به آرشیو مراجعه کنید در المپیک سیدنی ۴ نفر (رضا زاده، جابر سالم، چمرکین و ولر) وزنه ۲۶۰ کیلو را در دو ضرب زدند. اما از آن تاریخ به بعد به غیر از رضازاده، هیچ وزنه

برداري بالاي ۲۵۰ كيلو نزده است! اين نهايت خوش شاسي يك وزنه بردار است كه رقيب نداشته باشد. با يك وزنه سيك (۲۵۰ كيلو براي رضا زاده) قهرمانيش را مسجل مي كند و بعد با فراق بال به ركوردهاي جهان حمله مي كند. گفتم حتي "كورلويچ" بزرگ كه هم از لحاظ زور و هم تكنيك چند سر و گردن بالاتر از رضازاده بود اين شانس را نداشت و رقبايي سمچ و چقر مثل تارانكو حداقل تعادل روحي اش را بهم مي زدند. در مورد اينكه رضا زاده كه بود و نقش "ايوانف" نكته هاي فني و بيوشيمني! فراواني وجود دارد كه در ادامه خواهم گفتم. شركت نكردن رضا زاده در مسابقات جهاني امسال مطمئنا به خاطر مچ پايش نبود و من ۱۰۰ درصد مطمئنم كه در المپيك پكن شركت نخواهد كرد! هر چند كه تا روز آخر در اردو باشد و تا قطره آخر مزايای مربوطه را دريافت كند! من خود به عنوان يك وزنه بردار قديمي معتقدم هر چقدر وزنه برداري آماتور باعث سلامتي و نشاط بدن مي شود، وزنه برداري "حرفه اي" آلوده و مخرب است. شما ببينيد كه كشور هاي درست و حسابي دنيا كه به سلامتي ورزشكاران خود اهميت مي دهند و براي نواختن سرود ملي مرتكب هر تقليبي نمي شوند، جايي در وزنه برداري ندارند (مثل سوئد، آمريكا، انگليس، فرانسه و ...) و برعكس كشورهاي متقلب مثل چين، بلغارستان، تركيه، يونان، روسيه، ايران و ... همه در وزنه برداري صاحب مقام هستند. آيا باور پذير است كه كشور ۳۰۰ ميليوني آمريكا با آن سپاهان ورزيده كه حداقل در زور حرف اول دنيا را مي زنند هنوز يك وزنه بردار جهاني بيرون نداده است و يا وايكينگها كه مظهر قدرت اروپائيان هستند وزنه بردار جهاني ندارند ولي به فرض چينيها حداقل طلاي ۴ وزن را هميشه در جيب دارند!

به همان نسبت كه داروهاي دوپينگ پيشرفت مي كنند به همان نسبت هم دستگاههاي كشف دوپينگ (كشوري مثل سوئد بيشترين هزينه را براي كشف دوپينگ مي كند) هم پيشرفت مي كنند. براي همين هم بايد دوپينگ كاران هميشه به روز باشند كه گير نيفتند. كشوري مثل بلغارستان يك مركز بزرگ و پيشرفته دارويي داشت كه وظيفه دوپينگ ورزشكاران را به عهده داشت و همسر "ايوانف" به عنوان دكتور "بيوشيمني" در اين مركز كار مي كرد. "ايوانف" همزمان با ورودش، پيشرفته ترين و به روز ترين شيوه دوپينگ را وارد وزنه برداري كشور كرد كه امثال رضازاده در عرض شش ماه ركوردهاي دو ضرب خود را يك ضرب زدند! چيزي كه در عالم وزنه برداري از خواب و خيال هم فراتر است. متاسفانه مردم عادي نمي دانند و فكر مي كنند اين وزنه ها با "ياابوالفضل" و "غيرت" و "بالاي سر مي روند. در صورتيكه اگر انسان به شكل طبيعي ورزش كند و روزي يك "گوسفند" را هم بخورد به اين وزنه ها نزديك هم نمي تواند بشود. اينها معجزه "فارماكولوژي" هستند نه "غيرت" و "توسل"! با رفتن "ايوانف"، ارتباط رضازاده با علم روز دوپينگ قطع شد و خودش بر طبق تجربه و با پشتكار ادامه داد و همانطور كه گفته شد "رقيب نداشتن" هم مزيد بر علت شد و شش طلاي المپيك و جهان را بسادگي به دست آورد. اما پارسال همانطور كه متخصصين انتظار داشتند ناگهان دوپينگ ۹ وزنه بردار مثبت درآمد كه نشان مي داد كه شيوه "ايوانف" ديگر كهنه شده است و از آن تاريخ به بعد رضا زاده در مسابقات شركت نمي كند. من مطمئنم كه ريسك المپيك پكن و بر باد دادن تمام افتخاراتش را نخواهد كرد .

در پايان حيف از كساني مثل تختي و يا حتي ساعي كه با رضا زاده برابر گرفته شوند .
از آقاي ناظمي به عنوان يك خبرنگار مي خواهم كه صحت نظرات مرا حتما بررسي كنند
موفق باشيد

مهدی شادمانی:

اگر همه اين رضا زاده را می شناختند.....نمی دونم چقدر در مورد اون می دونيد اما اين همون كسيه كه در دوپينگي شدن ۹وزنه بردار ايران نقش داشت.البته همه تستسترون مصرف کرده اما هيچ وقت معلوم نشد چطور کسی كه غذا ،داروهایش مثل ۹نفر ديگه بوده جون سالم به در برد.....
شايعه وحرف در موردش زياده اما همين قدر بگم كه بعد از آمايش دوپينگ همه مسوولان نگران مثبت شدن آزمایيش اعتياد رضا زاده بودند البته نه به خاطر اينكه او مشكل مصرف مواد داره هانه به اين دليل كه شخص ديگه ای غيراز رضا زاده ليوان نمونه گيري رو پر کرده بود.....يعنی همان نگهبان پير خانه وزنه برداری ورزشگاه آزادی.....

مامورایي كه از طرف وادا اومده بودن ايران ۳روز در هتل موندن بلافاصله بعد از تزريق مواد برای نمونه گيري اومدن....

تستسترون رقيق فقط برای ۱۰ روز توی خون می مونه وبعد از اون آزمایيش نشون نمی ده اما مامورای قطري وادا خوب می دونستن کی بايد بيان سر وقت تيم ملی.....

حالا همه اينها رو بی خيال.....می دونيد يه کی از كسايی كه محروم شد هم وزن رضازاده بود ومی دونيد كه ركورد او را تو جوانی هاش زده بود.....می دونيد نايب رييس فدراسيون تصميم گرفته بود رييس رو كله پا ككنه می دونيد كه در تيم به يك نفر احتياج داشت تا زمان تزريق رو بگهمی دونيد افسرای وادا ۳روز بی خبر تو ايران موندن تا ماده به وزنه بردارا تزريق بشه

من خبرنگار ورزشی ام قول می دم به روزهمه این واقعیت ها رو بنویسم تا همه بدونیم قهرمان وپهلوان کیهقول می دم

نویسنده: کامران شریفی:

هیچ وقت پست و مقام و عنوان های حکومتی ، کسی را در تاریخ ماندگار نکرده است . همه ی ما می دانیم که رضازاده - با دوپینگ یا بی دوپینگ - توانسته است در میدان های جهانی برای ما افتخار بیافریند . از این نظر ، از او سپاسگزاریم . اما ایراد بزرگ ما این است که گمان می کنیم هر کس در عالم ورزش یا هنر به دل مردم بنشیند ، حتما اسطوره هم مست . در حالی که چنین تفکری اصلا درست نیست . بدبختی ما این است که از یک آدم مشهور (در یک زمینه ی خاص) توقع داریم که راجع به همه چیز اظهار نظر کند و می خواهیم که او را به عنوان الگو به مردم معرفی کنیم . نمونه اش را در ایام انتخابات می بینیم که از همه ی اشخاص مشهور - که اتفاقا از نظر شعور ، در سطح بالایی نیستند - می خواهیم که به مردم توصیه کنند که پای صندوق ها بیایند.

به گمان من ، عنوان " جهان پهلوان " برای کسی مانند رضازاده ، یک عنوان جعلی است . بخصوص آن که این عنوان را به روش سیاسی دریافت کرده است ، نه با رای مردم . پهلوان واقعی عصر ما ، کسی مانند هادی ساعی است . کسی که همه ی مدال هایش را وقف مردم رنج کشیده ی بم کرد . نام هادی ساعی بر روی قلب تک تک مردم این دیار نقش بسته است . نگاه کنید و ببینید او پس از این همه افتخار آفرینی ، آهنگ کلامش را عوض کرده است ، یا هنوز خود را خاک پای این مردم می داند ؟ من رضازاده را فقط وقتی که زیر وزنه ها به مردم لبخند می زخم ، دوست دارم . اما ساعی را بدون حضور بر روی تاتامی هم دوست دارم.

نویسنده: علی

آن روزی را به خاطر می آورم که تیم ملی وزنه برداری دوپینگی اعلام شد. همه وزنه برداران دوپینگی تشخیص داده شدند به جز رضازاده. زمزمه های زیادی هم شنیده می شد که آزمایش قهرمان را تعویض کرده اند تا آبروی قهرمان نرود، به هر حال غائله قهرمان ختم به خیر شد. دیروز قهرمان بر روی آبمعدنی بود و امروز هم بر فضا. راجع به این کارهای قهرمان نمی شه همینطوری قضاوت کرد، مسئله این است که فرهنگ ما چنین چیزی را به سادگی قبول نمی کند. در تعیین پهلوان باید به صفات پهلوانی رجوع کرد، مگر پهلوانی در فرهنگ ما چیزی غیر از فائق شدن بر هوای نفس است؟ مگر پهلوانی چیزی غیر از دستگیری و همیاری است؟ کی گفته پهلوانی همان قهرمانی است؟ لزومی ندارد پهلوان ورزشکار باشد؟ تختی زمانی پهلوان شد که برای مردم مصیبت زده کمک جمع می کرد و از کسانی که می خواستند از وی به نفع خود بهره برداری کنند دوری می جست. اصلا او اگر ورزشکار هم نمی بود پهلوان بود. ستارخان و باقرخان مگر پهلوان نبودند؟ میرزا کوچک چطور؟ پس باید واژه های مقدس را بجا استعمال کرد. قهرمانی در یک روز و دو روز بدست نمی آید، کار پهلوان باید آن قدر بزرگ باشد تا رای همیشه به یادگار بماند. گوی و میدان برای خیلی از قهرمانان باز است، مرد آن است که سرفراز بیرون بیاید.

گردآوری:

NiKiPeDiA

Pouriya.Niknam@gmail.com